

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 231 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 22 MARS 1913 ***

UN PUNT D'ESPERA

La forta protesta que de tots els endrets d'Espanya s'era axecada al sol anunci que s' donaria un decret establint voluntaria l'ensenyança del catecisme, a les escoles nacionals, s'es minvada una miqueta al indicar el Bisbe de Madrid an els organissadors d'un grandió mití catòlic, que'l govern havia donat seguridats suficients per a tranquil·lar la consciència dels catòlics.

No llecenciar les tropes, ha dit el Director del periòdic *El Debate*, i tothom ha aplaudit l'expressió, desconfiant de la formalitat d'En Romanones.

Els pares de família que a Inca preparaven un mití l'han suspès, també; per no pecar de inoportuns, veent que a Madrid han aplaçat el seu.

El peu enrerra que pugua haver donat el President de ministres hi ha que considerar-lo purament material; pués se veu que queda dins l'esperit dels governs liberals el propòsit de descristianisar l'Espanya.

En molts de fets ho porien demostrar; pero fitsant-nos solament en lo que respecte a l'ensenyança atany, s'hi nota una persistència i una cura digna de millor causa.

Fa temps se publicà una convocatori per fer un congrés d'ensenyança i se donaren regles per les adhesions i ponencies; i veis aquí que'ls que mantejaven la cosa s'en adonen que'ls catòlics espanyols van a portar-hi una representació formidable, que haurien anat an el *copo* del congrés, essent un desastre per l'escola laica i un triomf pel catolicisme... i ¿que fan? determinaren suspendre el congrés i per dues vegades ja l'han aplaçat i segurament ja no'l farán.

Per la present primavera semblava que s'anava a celebrar a Madrid un congrés cultural de caràcter internacional; i també s'es aplaçat i se diu qu'es estat la por qu'han tengut an els con-

gresistes catòlics estrangers, particularment de Bèlgica, que volien prendre-hi part activa.

Ara se volia donar un decret contra l'ensenyança de la doctrina; pero els grans beledrers, primer anuncien els seus propòsits per pulsar l'opinió del poble i venturosament el gest del catòlics los es estat contrari.

Pero no cregueu que veent l'impotència del seu laicisme fracçat que apleguin veles i no vulguin sabre qui l'ha ancalsada. Aquesta gent no s'atura per res, el dimoni los bufa, poren tornar un peu enrerra, però tornarán envestir una i cent vegades en distintes formes encaminades a eclipsar el reinat social de Jesucrist.

Per això trobám agut el Director de *El Debate*, al dir que no se devien llecenciar les tropes, i han fet be els digníssims pares de família d'Inca el dispondre que solament suspenien el mití, pués que creim que serán ben necessaris en moltes d'ocasions les protestes per combatre la bestia qu'encara no se darà per vensuda.

MIQUEL DURÁN.

EL GRAN PAN ES MORT!

I

Diu qu'imperant Tiberi, això s'esdevengué. D'ensá que a la Judea la Creu s'era plantada, tocats de malaltia pels homes ignorada, els deus tots se moriren y Pan morí'l primè.

La nau en calma anava; cantava'l marinè tranquil y sense cura, la vela al vent inflada: «Oiu, oiu, pilot: a tota cosa nada digau que Pan es mort» clara, una veu, digué.

Llavors se va sentir per l'ampla llunyania, un plant com de Sirenes o com el que faria el chor de les onades plorant sense conhort...

Prou qu'escampá'l pilot per tot aquella nova... Ja l'horitzó's tancava farest com una cova, y tota la ribera soná: «El Gran Pan es mort!»

II

En tant sorgia el Crist sobre la mar pregona, sorgia dolç, immens, amb vesta imperial,

gemat y purpurat com auba triomfal, oberta gloriosament el raigs de sa corona.

Amb sos dos pues llegats tocava'l fons de l'ona; tocava amb son front bell lo sol pontifical; la llaga del costat era un rubí immortal, la sanc d'entre les mans en roses li brotona.

Sa destra on un anell immortalment fulgura obrí'l llibre qui té septúpla tancadura; planyien com anyells, els pobles suspirants;

vibrava com un cor la mar extasiada; pe'l tremolós candor de la dematinada volaven focs d'encens y estols de coloms blancs.

LLORENS RIBER.

Cultu de la carn

LA LLUITA ENTRE L'ESPERIT Y LA CARN.

L'ESPERIT ES L'ORIGEN DE TOTA PERFECCIÓ

Sant Pau (1) explica admirablement les renyines entre la carn y l'esperit: la gran lluyta humana podem dir que es aquesta, y cada home n'es testimoni y la sent en sí mateix, y dura tota la vida, y ha existit en totes les èpoques de la humanitat; y les seues peripecies constituexen la historia de la civilització. L'esperit es llum, y si la carn l'ofega, la llum s'apaga y dominen les tenebres. L'ofegament total de l'esperit es impossible, perque l'home aleshores quedaria convertit en bestia; l'esperit per enfangat que estiga, per débil que haja quedat, per esclau que sia de la carn, may pert de tot les seues altas aspiracions; y gemenge, anyora la seua llibertat que ha perdut, encallat en la materia. La llibertat es una llei que sols regeix en la regió dels esperits, en lo regne del Pare dels esperits; en los dominis de la carn no hi ha llibertat, la materia será perpetuament esclava y en ella no es possible lo progrés. Existeix la carn pera l'esperit y li ha d'estar subordinada; perda la aquesta subordinació, per ella la dignitat y la fa perdre al mateix esperit. Lo progrés verdader es de l'esperit encara que s'obra en la materia, ell, l'esperit, es lo principi, y tot lo moviment civilisador, tota perfecció, originariament vé de l'esperit.

Fins en les obres divines, la acció de Deu en lo mon s'atribueix a l'Esperit de Deu, y la Sagrada Liturgia l'anomena lo *dit* de la dreta del Pare;—*digitus Paternæ dexteræ* (2) es a dir, l'executor de les obres divines en la H.

(1) Galat. V.

(2) Him, Veni Creator.

manitat; y la Humanitat es una ombra débil de la Divinitat, y fins en ella també l'esperit del home es lo promotor de tota benèfica activitat. Sens l'esperit, la Humanitat dexaria d'esser Humanitat. Per axò totes les trahicions de la carn, totes les mortals dolçors del pecta may arribarán a ofegar totalment l'esperit; y aquesta lluyta entre l'esperit y la carn durará fins a la fi del mon.

LA SUBORDINACIÓ DE LA CARN AL ESPERIT

Cada cosa, diu Sant Tomás (1), troba lo seu perfeccionament en la subordinació a la que li es superior y de la qual dependeix. La creació es una cadena per la qual discorra un influx superior; separades les coses les unes de les altres, quan se trenca la cadena, sembla que desapareix l'esperit de vida. Axí la carn, realsada per l'esperit queda ennoblida y lluminosa, adquireix o participa de la dignitat espiritual. Les imatges dels sants se les pinta voltades de raigs lluminosos; lo poeta Quintana, qui fou molt lliberal, diu, no obstant, que ell havia ohit predicar al B. Diego de Cádiz y que dels ulls d'aquest home apostòlich ne exia una llum misteriosa.

Joseph, Bisbe de Vich.

HERODES AL NOUCENTS

En aquest temps, la Ciutat era dominada pel tirà Herodes, fill de Demos.

Y el pare de Demos fou Caliban.

Y el pare de Caliban fou el Càos.

Herodes, donchs, dominava la ciutat en tirania y s'associava de sang y d'or y sa poixansa era la tenebra.

Car dominava damunt homes privats de llum.

Y les eines d'ell eren l'estupre y el such de les vinyes qui priva l'home de la rahó.

Y la violència y la concupiscència y la cobardía.

Esdevingué llavors que uns màgichs se presentaren a Herodes.

Y li digueren: Oh Senyor, els dies de ton domini son comptats.

Car un infant pur acaba de néixer, entre'ls infants d'impuritat. Y aquest infant se guardarà pur y en veritat es ell qui ha d'acabar ab el teu domini. Aquest, que ara ha nascut y tú no coneixes pas.

Aquest, te diem, dia vindrà que restaurarà l'antiga virtut y temperança. Aquest, ab qui no podrán la violència, la concupiscència ni la cobardía ni l'estupre ni el such de les vinyes que priva de la rahó.

Com Herodes sentís això, se torbà y vingué a gran pahura.

Y pensant en conservar la poixansa de les Tenebres, convoca els prínceps dels sacerdots y els escribes del poble y els demanava lo que havia de fer pera que la sobirania del reyalme novingués un jorn a mans de l'infant pur.

Y un príncep digué: Oh Senyor, ordena ara, com fou fet en altre dia, que totes les criatures tendres sien donades degollació

en mans dels teus soldats.

Mes un escriba del poble, renomnat entre tots per la seva astúcia, respongué: Senyor, no això fessis que t'es dit. Que'ls temps son altres y les gents d'ara son porugues de sanchi y odiat te veuries entre les gents.

Jo sé un altre medi més poderós. Morts seràn els ignoscents també y l'infant pur o hi sabíja escapar.

Y si escapès, no fora enduent-se'n la seva puresa. Sinó ja donat a la violència y a la concupiscència y a la cobardía y al such ardent qui priva de la rahó. Impur sortirà y no finarà, Herodes, el teu poder ni la poixansa de les tenebres.

Vetaquí donchs, com altra matansa d'ignoscents t'es proposada.

Però no't farà odiat, ans el poble't consagrará gratíut.

Y seràn els pares els qui els seus fills t'entreguin. Y les mares, aquelles criatures que han parit ab dolor.

Digué Herode: Ves y fes a ton albir.

Ell, aleshores, fabricà ab fustes del bosch una manera de cova.

Y la omplí de tenebres no més.

Y guarní son portal ab imatges de besties d'abominació.

Ab serps immondes y ab dragons de tres cús y de tres goles obertes vomitant foch.

Y ab un bou de set caps, que tenia quiscum escrit al front una paraula sacrílega.

Y, vetaquí: la nit vinguda, la entrada de la liòrrida cova va encendre's ab una gran resplandor.

A la porta mateixa del palau d'Herodes s'havia inaugurat un cinematògraf.

XENIUS.

(Del glosari de la «La Veu».)

MITI POPULAR A INCA

A la casa senyorial de D. Lloaxim Gelabert, dimars se reuní la Junta de pares de família, organissadora del mití que s'anava a celebrar a Inca. Assistiren a la reunió D. Jaume Vidal, D. Pere J. Serra, L'amon Juan de ses Monjes, Diputat Provincial; D. Pere d'A. Mulet, D. Llorens Nicolau, L'amon Francesc Ferrer, L'amon Bartomeu Fiol, L'amo'n Miquel Aguiló, L'amon Bartomeu Payeras, D. Josep Gonzales, D. Miquel Sampol, El Pare Atanaci, el Senyor de la casa i nostro Director.

La comissió iniciadora doná compte dels treballs fets fins aquí, i se camviaren impressions de les grans proporcions qu'havia prè el mití en lo sol anunci en CA-NOSTRA, puis qu'encara no s'havien comensat els treballs de propaganda.

Axí les coses i amb esperança d'un gros èxit, se trobà convenient suspendre el mití per no parexer inoportuns devant l'aplaçament del mití de Madrid per indicació del Bisbe d'aquella diócessis, perque'l Govern havia donat seguridats suficients per tranquilitzar la conciercia dels catòlics.

S'acordá enviar an el Govern el següent telegrama que posaren el dia de S. Josep:

«Sr. Presidente del Consejo de Ministros—

Madrid.

Me honro comunicar á V. E. Junta de Padres de Familia constituida para celebrar mitin sobre enseñanza religiosa, han acordado suspenderlo por igual motivo que han suspendido el de Madrid.

Presidente de la junta.—Joaquin Gelabert.

En les actuals circumstancies hem cregut convenient copiar de *Correo de Mallorca* el següent telegrama, del dia 19:

LA CUESTIÓN DEL CATECISMO EN ESPAÑA Y LA ACCIÓN PROMOVIDA POR LOS CATÓLICOS

Roma.—«L'Osservatore», dice que está autorizado para desmentir las noticias que vienen circulando respecto de la próxima publicación de un documento de la Santa Sede desaprobando la campaña que vienen efectuando los católicos españoles contra la anunciada disposición del Gobierno declarando voluntaria la enseñanza del Catecismo en las escuelas públicas.

NORMES ORTOGRAFIQUES

IX

Preposició provinent de *apud*: *ab* i, amb l'adjunció d'una nasal, *amb*; la primera forma (*ab*), empleada sistemàticament pels autors antics (que escrivien també normalment *abdos* per *ambdos*, de *ambi-duos*) i, fins fa poc, d'ús general dins el llenguatge escrit; la segona (*amb*), gaudint, dins el domini lingüístic català, d'una extensió incomparablement més gran que *ab* i l'única empleada en la pronunciació normal de Barcelona:

S'escriurà *amb*, evitant-se així un divorci no prou justificat entre la llengua escrita i la parlada.

X

S'usarà *q* i no *c* davant de *u* asil·làbica, la qual s'escriurà amb dièresi (*ü*) davant de *e* i de *i*, i sense davant de *a* i de *o*. Ex.: *quatre*, *quan*, *quant*, *qual*, *quart*, *quadrilàter*, *qualitatiu*, *aquàtic*, *aquós*, *equador*, *obliquu*, *iniquu*, *qüestió*, *esqüestre*, *freqüent*, *conseqüència*, *eloqüència*, *delinqüent*, *deliqüescent*, *obliquitat*, *quote*, *aliquota*, *quocient*, *quotidià*; però *cua*, *cauca*, *cuota*, derivats de *cua* (trissíl·labs); *evacuar*, *vacuïtat*, de *vacuus* (tetrasíl·labs); *perspicuitat*, *innocuitat*, de *perspicuus*, *no-cuus* (pentasil·labs).

XI

Dins les paraules erudites s'escriurà rígorosament *s* o *ss* segons que el llatí presentís o *ss*. Ex.: *adhesió* (no *adhessió*), *apoteosi*, *asil*, *basilica*, *centesimal*, *cohesió*, *conclusió*, *corrosió*, *difusió*, *eclésiàstic*, *entusiasme*, *episodi*, *exclusió*, *explosió*, *icosaedre*, *infinitesimal*, *lesió*, *misàntrop*, *museu*, *nasal*, *prosel·lit*, *residu*; *admissió* (no *amisió*), *agressió*, *abcessa*, *antecessor*, *assidu*, *colosal*, *dissolüt*, *impressió*, *premissa*, *pressió*, *vicissitud*.

El prefixe *trans-* no serà mai escrit *tranz-* així, *transacció*, *intransigent*, no *tranzacció*, *intranzigent*.

(3) 2.ª 2.^aae Q. LXXXI, a 7.

COMUNICADO

Sr. Director de CA-NOSTRA.

Agradezco á V., mi buen amigo, que en el último número de su concienzudo semanario cumpliendo deberes periodísticos, enterase á los lectores del mismo, de que en la sesión que celebró el Ayuntamiento de esta ciudad el día 14 de los corrientes, el Concejal Sr. Truyol propuso la destitución del relojero de la Casa consistorial, D. Francisco Ferrer, por no cuidar como debía del reloj de la misma, que por tal causa nunca marcaba con exactitud; y el Alcalde Sr. Ramis añadió que le habían dicho que á veces pasaban 5 y 6 meses sin que el Sr. Ferrer inspeccionara dicho reloj; basándose sobre estas manifestaciones el subsiguiente acuerdo de destitución que tomó la mayoría liberal, en contra del voto de los Concejales conservadores Sres. Gelabert y Amengual.

De la misma manera, habré de agradecerle que complete su información, haciendo constar, bajo mi exclusiva responsabilidad, los particulares siguientes:

1.º Es completamente inexacto que jamás el que suscribe haya dejado de prestar todo el cuidado necesario ó conveniente para que el reloj de la Consistorial marcara con toda la precisión compatible con sus peculiares condiciones, en términos que por lo menos ha sido inspeccionado una vez á la semana, y con mucha más frecuencia, diariamente, y hasta varias veces al día, cuando circunstancias especiales, como por ejemplo notables cambios atmosféricos, lo han hecho necesario.

2.º Que si, no obstante el descuido por espacio de 5 ó 6 meses á que alude el Sr. Alcalde, el reloj de que se trata hubiere continuado prestando el servicio que realmente ha prestado, sería sin disputa el mejor reloj público que tendríamos en España; y esto prueba la inverosimilitud de lo supuesto por el Sr. Alcalde.

3.º Que si es inverosímil, según lo dicho, que el relojero haya abandonado por tiempo de varios meses el cuidado del reloj que le estaba encomendado, en cambio queda fuera de duda, á partir de las propias manifestaciones del Sr. Alcalde, que éste ha olvidado por completo el cumplimiento de su deber, permitiendo á dicho relojero tan imperdonable descuido, ó no enterándose siquiera de que lo cometiera hasta que llega á su noticia por extrañas referencias.

No requiere el exponente á los Sres. Truyol y Ramis el heroísmo de la sinceridad que se necesitaba para que dijeran lo que de todas maneras el público ha entendido, es: destituyamos á éste que no es de los nuestros, y pongamos en su lugar á otro que nos auxilie con su voto el día que lo necesitamos; pero si cree tener derecho á que nadie, con notoria y maliciosa inexactitud de los hechos, ponga en entredicho su reconocida honradez y delicadeza, con la mira de favorecer propios intereses particulares ó políticos; y en su virtud debían aquellos señores haber pedido la destitución á secas, y abste-

nerse de censurar una conducta que tal vez les convendría más imitar.

Anticipo á V., Sr. Director, las gracias por la inserción, su afmo. amigo y s s.

FRANCISCO FERRER.

Inca 19 Marzo.

NOTES ÚTILS

La veïna nació de Fransa con-úm quasi bé tota sa cullita de vi.

Espanya necessita exportar per a dexar vi en stok.

El vi consumit a Fransa paga 1'70 francs d'impost per 100 litres. La seva producció resulta quelcóm més cara que a Espanya en els punts que, al estil de moltes vinyes de Sant Sadurní, son trevallades per homes intel·ligents i trevalladors i explotades pel cultiu intensiu.

No pot el comerç espanyol importar a Fransa vi de poca graduació (menys de 12 graus) si a Fransa no està el vi de les classes semblants que s'hi importen, 14 pessetes més car que a Espanya.

Espanya (segons estadístiques franceses) ha enviat a Fransa l'any 1911 la quantitat de 2,299.563 hectòlitres; l'any 1912 sols 1,935.734.

Fransa, d'aquests hectòlitres de vi espanyol consumí l'any 1912, 1,017.830 hectòlitres.

Si a Espanya, impostos sobre'l vi o gastos nous del mateix augmenten el preu de cost, será necessari que a Fransa valgui molt més el vi que a Espanya per a que sigui possible l'importació.

De «L'Apat»

Noves d'Inca

LA REDACCIÓ DE CA-NOSTRA DESITJA A SOS AMICS I SUSCRIPTORS UNES BONES FESTES ABALQUENADES DE SATISFACCIONS I ALEGRIA DEL COS I DEL ESPERIT, PER MOLTS D'ANYS; AIXÍ SIA.

CAIGUDA D'AMETLONS.—Nostros agricultors se quexen ferm que no ha quedat casi cap ametló demunt els ametlerars. No havent fet enguany gelades expliquen de la següent manera la caiguda del fruit d'or. Els ametlers havien patit set an el cor de l'hivernada, i degut a les darreres aigos tregueren grossa brostada que, guanyant an el fruit, aqueix, s'es vist escupit flastimosament.

Nostros metexos notàrem que a un meteix endret tots els arbres que tenien fuia pomposa no tenien fruit, en canvi els qui no'n tenien estaven carregats de metla; axò fos per la classe o per falta de forsa del arbre.

L'esporgada del ametló no es solament en nostra regió, llegim an «El Felanigense» que per allà ha passat dos dobés de lo meteix, demanera que l'anyada de metla que tant de rendiment dona a Mallorca ja se pot donar per perduda.

ROBO DE CARN.—Una nit d'aquesta setmana se robà la carn que guardaven quatre carnícers an els baixos de ses taules que tenen a la

carnaceria tancats amb pany i clau. Pereix mentida que a una plaça pública, situada an el centre de la població, i amb les guardies noturnes que tenim, que poguesen forsar portes sense que negú s'en donàs compte.

CURSA DE TOROS.—El dia de Pasco a la Plaça de toros d'Inca se donará una cursada, la primera de la temporada, essent els espases els germans Rubio.

Funcions de Setmana Santa

DIUMENGE DEL RAM.—Les severes funcions propies dels dies de Setmana Santa, han resultades molt solemnes i devotes, donant amb això major suntuositat la nombrosa concurrencia que a tots els actes hi ha acudit.

El diumenge del Ram se feu a la Parroquia la bendició de rams i paumes, sortint la processó que arribá fins an el Monestir de Sant Bartomeu, aon renunciá una platica apropiada an aquell acte el P. Coremé: de tornada's comensà l'Ofici, cantan-se la «Passio».

A Sant Francesc, també hi va haver bendició de rams, processó que sortí per la plaça d'aquella Iglesia, Ofici i «passio» cantada, presidint l'acte el Discretori de senyors de la Tercera Orde.

Al capvespre, a la Parroquia, s' celebrá la tradicional i tendra devoció del Via-crucis predicats.

DIJOURS SANT.—A totes les Iglesies hi hagué Ofici major propi de la diada. A la Parroquia a-hi assistí el Magnific Ajuntament i moltes distingides persones que prengueren part en la Comunió general.

VISITA AN ELS MONUMENTS.—Acabats els Oficis divins ja comensaren les visites dels devots feels an els Monuments. La tropa d'Infanteria destacada a nostra Ciutat comensa la visita a primeres hores de la tarde, dividits per companyies. Així com adelantaven les hores aumentava també la gent que amb devota compostura realisava la visita als monuments, per tal motiu els carrés que conduexen a les iglesies se veren ben animats.

Mereix un coral aplaudiment el devot públic inquer per la manera digne i composta, resant el rosari, en que fa la visita als Sagraris.

De l'ornamentació de dits Monuments, no cal dir-ne res; en totes les iglesies aparexen engañats de hermoses i aromátiques flors, combinades amb moltitud de llums que li daven un aspecte sorprenent.

A la processó e-hi assistí una gentada inmensa, homos principalment, el Magnific Ajuntament, una bona representació de la Oficialitat, una companyia de soldats ab la banda de cornetes i la banda de música municipal.

Al vespre se fe'l sermó del «Mandato» i mes tart en casi totes les iglesies l'exercissi de l'hora santa. En Sant Francesc fou predicada. La Capella seràfica cantà armoniosos cants polifònics.

DIVENRES SANT.—A la Parroquia, a les cinc del matí se fe'l sermó de la passió i després l'Ofici de la diada. En San Francesc se cantá la «Passio» pel P. Cerdá i els germans sacerdots Reus.

Al capvespre, a la Parroquia, després de Matines de Fas se fe'l piedós exercissi de «L'Endevallament» amb sermó pel P. Coramé. En la processó que acte seguit tengué lloc per la Ciutat e-hi assistiren les metexes entitats que a la processó del Dijous, si bé no hi va assistí tanta gent.

A l'hora que escrivim sentim tocar Gloria, en

tots els campanars, trons i escabussades, i la sirena de la fàbrica de Can Ensenyat siula devers un quart d'hora.

LLIBRERÍA *Carre de la Murta, número 3.-Inca.*

Derechos Obras Reunidas

De "Biblioteca de Derecho Vigente,, los siguientes tomos:

Legislación Sanitaria—Legislación del Registro Civil—Impuesto de utilidades—Expropiación forzosa—Caza, Pesca y Uso de armas—Legislación de minas—La Bolsa del comercio—Contribución industrial—Testamentos y Abintestatos—Esponsales y Matrimonios—Ley de Enjuiciamiento Criminal—Código civil—Legislación eléctrica—Ley Municipal—Servicio Militar Obligatorio—Legislación de lo contencioso-Administrativo—Los Juzgados Municipales—Código de comercio—Reclutamiento y Reemplazo—Formularios y Procedimientos.

FEDERIC MISTRAL.—NERTO, Poema escrito en versos provençals, traducció de Jacinto Verdagner—Segona Edició.

RECUERDO DE MI PRIMERA COMUNIÓN Preciosos folleto con licen-

cia de la Autoridad Eclesiástica.

MISION SACERDOTAL por el padre Eutimio Tamalet de la Congregación de los Sagrados Corazones y de la adoración perpetua del Santísimo Sacramento del Altar.

CONFERENCIAS a seminaristas y ordenandos, obra compuesta por el R. P. Felix Vicente, Misionero del Sdo. Corazón de Maria.

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

- 535
A terra que vajes, usanse que trobes.
- 536
A una part repiquen, y a s'altra fan sa festa.
- 537
Dos gallis dins un galliné, no enten bé.
- 538
Tots veim els jèps de's altres, y ningú veu es seu.
- 539
Allá ont parex que no hi plou, está negat de goteres.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que relgirem a nostro mercat.

Bessó	a	118'00	el quintá
Blat	a	18'50	la cortera
Xexa	a	19'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Ordi	a	12'50	id.
Faves	a	20'50	id.
Monjetes de confit	a	35'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	00'00	id.
Patatas	a	8'00	es quintá
Moniacos	a	5'00	id.
Garroves	a	5'00	id.
Gallines	a	0'93	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dotzena

CRIDA

A nostra imprenta necessitam un atlot que se vulga llogar, desxondit, que sabi un poc de llegir y tenga poca vessa.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS EHCHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

LITERATURA MALLORQUINA

A SOL IXENT aplec de poesies juvenils per Mossen Llorens Riber, Mestre en Gay Saber, ab un prólec de D. Joan Alcover, a 2'50.

POESÍES per D.ª María A. Salvá ab un prólec del M. I. Mossen Miquel Costa, a 2'00.

FLOR DE CART per Mossen Salvador Galmés y Sanxo (Contarella 1891-1899) a 1'50.

El poble mallorquí ha comés una ingratitut al no comprar açuz preciós ensay de novel·la mallorquina; tal vegada per no conexer el seu alt valor literari.

CAMPERES—QUATRE FULLES—Poesies per D. Pere d'Alcántara Mulet y Reinés, a 1'00.

FLORS DE TARDOR per D. Antoni Gelabert y Cano ab un prólec de Mn. Llorens Riber, a 1'50.

HISTORIA DEL REI EN JAUME Glosada per D. Bartameu Ferrá, a una pesseta l'exemplar y als suscriptors dels setmanaris católicos mallorquins, a 0'65.

Venals a nostra Llibrería

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES **SAN JOSÉ**

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11— Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = **PRCIO FIJO**

PAL-LAS

Diccionario enciclopédico manual en cinco idiomas: Español, Francés, Inglés, Alemán e Italiano.—10 pesetas—Se venden en esta imprenta.